

fér el a költészet, a titkos közmegegyezés egyre hajlamosabb korszerűtlen jelenségnek bélyegezni.

Szűnjék meg a »líra« szó ábrándot, lágyságot, pódiumot asszociálni. Álljon a költészet az ember útjába, keveredjen ételébe, italába, üljön mellé örömeiben, bánatában, munkájában, pihenésében. Ne lehessen tőle szabadulni, ne lehessen kikerülni, mellőzni, félretenni.

Aggasztóan csonkul az ember: nem a vers lesz a fő vesztes, ha ez is kiesik életéből.”